

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XXXII (56) ÉVFOLYAM

VOL. 32 (56) No. 3—4

1981. 3—4 SZÁM

AUSZTRÁLIAI CSERKÉSZKÖRŰT

Rövid életrajz Kölley Gyurka bá'-ról huszonöt éves papi jubileuma alkalmából

Gyurka bá' az első világháború végén született. Édesapja, mint fiatal főhadnagy, akkor érkezett meg a harcterről. Mint fiatal, érettségizett diákot hívták be katonának s végig harcolta az egész világháborút. Volt az olasz, orosz fronton és számos magas kitüntetéssel érkezett haza. Idehaza akkor dült az ellenforradalom. Gyurka bá' Édesapja azonnal csatlakozott a fiatal tisztekhez, Ludovikásokhoz s a Gellérthegy ellenforradalmi csoport egyik vezetője lett. Amikor a vörösök a Citadellát elfoglalták, a fiatal tiszteket is elfogták. Akit élve elfogtak, azokat halálra ítélték s az Országház pincéjébe zárták őket. Gyurka bá' Édesapját a kivégzés előtt tíz perccel szabadították ki Romanelli olasz ezredes . . .

Ebben a nehéz időben született Gyurka bá' egy gellérthegy villában, a Dezső utcában. Élete olyan volt mint abban az időben minden diáké. A Czákó utca ellemi iskolába járt s ott lett farkaskölyök, kiscserkész. Egy kiránduláson tüdőgyulladást kapott s a halálos ágyánál, mikor az orvosok már lemondtak róla, utolsó kéréseként avatták fel, parancsnoka és pár cserkész társra jelenlétében. Pár napra rá, sok orvosi próbálkozás után, hirtelen jobban lett s meggyógyult! Gimnáziumba a bencés gimnáziumba került, ahol ugyancsak buzgó cserkész volt. Később, mivel Budán élt át került a budai ciszterci egyházközség cserkészcsapatába. Itt lett őrsvezető, a híres „Rigó őrsnek” volt évekig kitűnő őrsvezetője. Később farkaskölyök vezetőnek nevezték ki, mert szükség volt rá. Mindig nagy szeretetnek örvendett a farkaskölyök, kiscserkészek között, később a fiatal cserkészvezetők között is, vidám, segítőkész természete miatt. Korán bekerült a hárshegyi őrsvezetők körébe (Hökk) melynek kitűnő tagja lett, sok őrsvezetői táborban volt kiképző. A segédítási tábor elvégzése után a csapatmunka mellett a központi vezetőképző táborokban vett részt, szinte állandó tanyája lett a hárshegyi cserkészpark.

Itt végezte el, egész fiatalon a tisztí tábort is. A Szövetség akkori „nagyjai” Koszter atya, Éry Emil bá', Demédy Miklós, Major Dezső nagyon szerették. 1942-ben egy Szabadság téri felvonuláson, ahol a budai farkaskölyök falkákat vezette, figyelt fel rá Kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úr. A következő év tavaszán nevezte ki országos kiscserkész előadóvá. Az akkori idők legfiatalabb központi vezetője lett Gyurka bá'. A Kormányzó úr Édesapja vitézi tettei alapján avatta fel Székesfehérváron, 1941. augusztus 20-án vitézé. A második világháború alatt Gyurka bá', mint papnövendék

dék a budapesti központi szemináriumba került, mint Székesfehérvár püspökének, Shvoy Lajos püspök atyának papnövendéke.

A háború befejezése után a Magyar Cserkész Szövetség 1945. november 11-i közgyűlésén országos kiscserkész vezetőtisztte, a kiscserkész országos kapitányává választotta, ezt a tisztséget viselte 1946. június 10-ig, mely napon éjjel a magyar titkosrendőrség elhurcolta. A titkosrendőrség 1946. augusztus 10-én éjjel titokban kiadta a Szovjetunióknak. Gyurka bá' 8 esztendő telt el a Szovjetunió koncentrációs táborában, a messzi északon, Finnkaréliában, az Onega tó mentén. Szinte csodával határos módon élte túl a fogság szenvedéseit (nagyon sok társa ott halt meg) és került 1954. februárjában közkegyelemen folytatni hazát. 1956-ban sok nehézség után sikerült Shvoy püspök atyának papszentelését kieszközölnie. Felszentelése után, 1956. augusztusában került Dunabogdányba, a Dunakanyar egyik festői helyére, hitoktatónak. Az állami szervek nehezen egyeztek bele kinevezésébe. Dunabogdányban mint hitoktató kezdte működését. Közben, 1956. október 23-án, azonnal visszament Budapestre és részt vett a magyar cserkész újjászervezésében. Boldog napok voltak ezek Gyurka bá' életében. Egy hetet, szinte éjjelnappal a Nagy Sándor utcai cserkészházban töltött szervezőn az új Cserkész Szövetséget sok lelkes cserkészvezetővel együtt. Az 1956-os forradalom gyászos leverése után visszatért ismét Dunabogdányba. Innen a helyi hitoktatáson kívül, részt vett a budapesti csoportmunka szervezésében, mely abban az időben kitűnően megszervezett munka volt a fiatalok körében. A heti gyűléseken kívül, kirándulások, táborokat tartottak, sőt cserkészeket is avattak. Gyurka bá' maga számos nyári mozgótábort vezetett a Pilisben, Bakonyban, Sátoroshegyekben, mely táboroknak vezetése és szervezése nem kis veszéllyel járt abban az időben. Közben a dunabogdányi gyerekek, fiatalok nagyon megszerették. A hitoktatásra járók száma elérte a 85%-ot, amely miatt a párt szervek állandó tüzeben állt Gyurka bá'.

Igy ment ez 1961. február 6-ig, mely éjszaka az egész ország területén tartott „Országos begyűjtés” alkalmával, számos paptsárával, ifjúsági vezetővel együtt le tartóztatták, és elhurcolták. 1961. szeptemberében, zárt tárgyaláson ítélték el társaival együtt. A börtön büntetést Márianosztrán, a Gyűjtőben, Markóban, Tökölön s végül Sátoraljaiújhelyen töltötte. 1963. március 23-án Kenedy amerikai elnök nyomására, az ifjúsági perekben elítéltek váratlan amnesztizált kaptak s mind egy napon kiszabadultak. Gyurka bá' Dunabogdányba került vissza, ahol hosszú ideig rendőri felügyelet alatt élt. Később, újra megengedték, hogy nyilvánosan misézhesen s végül 1967-ben, hogy ismét helyben hitoktatni tudjon. Mivel állandó megfigyelés alatt élt már ebben az időben, a helyi hitoktatáson kívül nem végezhetett semmit. Belátván a helyzet tarthatatlanságát, 1966-tól kezdve kérte az útlevél megadását külföldre. Végül 1969. június 10-én elhagyta az országot, ahová azóta sem tért vissza. Gyurka bá' eltávozását odahaza sokan megsiratták s emlékét ma is őrzik.

• Folytatása a 8. oldalon

ÉSZAK AMERIKA

A MAGYAR CSESKÉSZ SZÖVETSÉG KÖZGYŰLÉSE

Hagyományaihoz híven, húsvét utáni szombaton — ez évben, április 25-én, — tartotta a Magyar Cserkész Szövetség kétvétenként esedékes közgyűlését. A tanácskozásokról a hivatalosak és a vendégek az USA egyik legnagyobb magyar központja — New Brunswick, N.J. — cserkészotthonában — a Teleki Pál Cserkészházban — ültek össze.

A közgyűlés program szerint, nyugodt, ünnepélyes légkörben folyt le. A kiküldöttek mindenről határoztak, ami a tárgysorozaton szerepelt.

Dr. Némethy György egyetemi tanár, a Cs. Szövetség elnöke, megnyitó beszédében a cserkésznevelés céljait és eszközeit boncolta. „Teljes embert akarunk nevelni — mondotta. — Legelső a lelki nevelés, a jellem formálása.” Megállapította az elnök, hogy mai társadalmunkban ezen a téren legelhagyottabbak a fiatalok. Úgy érzik, távol estek minden közösségtől és magukra maradtak. A cserkészet azonban befogadja a magányos fiatal, hogy őrsében, csapatában minden gyermek természetes közösséget kapjon. A fiatalból később vezető lesz, aki továbbadja élményeit az utána felnövőknek. Mindehhez az alap a szeretet, megértés, bizalom.

A szónok a természet emberformáló erejére is rámutatott. „Nem hiába volt a természetjárás minden időben a cserkész letalpillére” — hangsúlyozta. És hiába változik környezetünk, a természet közelsége mindenkor központi élményünk marad. Ez próbárendszerünkben is visszatükröződik, sőt a legújabb ábraképek is magába olvasztja, mert pl. bőven foglalkozunk a környezetvédelem módjaival is.

Cserkészletünk magyarságismereti anyagáról és módszeréről beszélt hangsúlyozta, hogy bár átfogó, de alkalmazkodik a cserkész életkorához. A kisebbek a népi kultúrában nevelődnek, mert az mindig tisztán magyar, szép és romantikus. Megfogja a gyermek képzeletét. Később a magyar nemzeti kultúra minden ágával foglalkozunk, melyíve a népit, majd hozzáadva irodalmunk, művészetünk időtálló értékeit. Majd így folytatta: „Az alapok megismerésénél utána, a fiatal felnőtteknél fogunk hozzá a Corvina-programmal a teljes magyar kultúra ismertetéséhez.” Teljes magyar műveltséget akarunk adni, olyan alapot, amely egész életre szól. Állandó erőforrás, belső táplálék, feltöltődés — és védelem a rossz befolyások ellen. Majd így fejezte be mondanivalóját Dr. Némethy György: „A sok szempont . . . nem külön-külön ad teljes képet, hanem csak együtt . . . Egyensúlyban kell tartsa a különféle feladatokat. Így teszi teljessé a cserkésznevelést.”

A következő jelentést Bodnár Gábor ügyvezető elnök tette. Színes körképet adott a világcserskészetről, benne a magyar cserkészet helyzetéről, az egyes cserkész viszonyáról társaihoz, családijához és a nagyobb közösségekhez.

Beszámolóját azzal kezdte Bodnár Gábor, hogy párhuzamot vont a genfi világközpontba tömörült száz-

nál több szövetség és a magyar cserkészlet munkája között. A cserkészszeszme rugalmas, tud alkalmazkodni és új utakat keresni, de mindenfelé népet szolgálja. Nekünk nem kell sivatagot szelidítenünk, utakat építenünk, vagy jövő kutakat ásniunk, mint más országok cserkésznevelésének, de új feladatunk — a teljes cserkészprogram mellett, — hogy külföldön magyarul is tanítsuk a fiatalokat. Valamikor otthon ezt a feladatot az iskola végezte.

Mai magyar hátterünk lényegesen más, mint akár húsz évvel ezelőtt volt. Akkor még mindenütt élt az Isten, Haza, Embertárs hármasság eszménye. Ma a tömegemerek világában, a szülőké jörése nem képes arra, hogy eszményt adjon gyermekeinknek, részben mert már maga is ideálok nélkül nőtt fel, részben mert nem ér rá, a pénzszerezés tölti ki idejét. „Elfelejtették, hogy gyermekeik a jólétnél, kényelemnél és minden másnál jobban igénylik szüleik törődő szeretetét és a fegyelmet. A fiatalok alapvetően jók és tiszták. A baj legtöbbször az, hogy szüleiktől — pénzen kívül — semmit sem kapnak. Kérdéseik válasz nélkül maradnak. Problémáikat kábítószerekkel, alkohollal, vagy a szülői ház elhagyásával oldják meg.” Az előadó emlékeztette a cserkészvezetőket, de elsősorban a szülőket, hogy ne mondjának le autoritásukat, merjenek határozottak lenni. Fegyelem nélkül anarchiába, romlásba viszik gyermekeiket! „Előadhatatlan feladatunk, hogy gyermekeinknek lelki és erkölcsi támogatást adjunk” — figyelmeztetett újra Bodnár Gábor.

A fiatal szülőket is tanítanunk kell, különösen azokat, akik újabban kerültek a nyugati országokba, mert a cserkészetről legtöbbször semmit sem tudnak. Legtöbbszörük alig kapott vallásos nevelést, gyermekeik, akik közénk kerülnek, még a Miatyánkot sem tudják, nekünk kell azt is megtanítani! Ez munkatöbblet, de vállalnunk kell.

Nem szállhatunk le a színvonalra sem, akár mennyire szeretnénk is egyes példagúsuinkat, akik „aklimatizálódtak” a nyugati kényelmes felfogás szerint és soknak tartják tananyagunkat. „Mottónk továbbra is az, hogy a cserkészet elit-mozgalom. Szeretnénk megtartani annak a jövőben is!” — emlékeztetett az előadó, és hozzátette: „Aki nem kapott felső fokot magyar nevelést, magyar kultúrát, abból aligha lesz magyar.”

Ezután néhány mondatot jellemezte cserkészletünk egyes ágazatait és megjelölte gyakorlati feladatukat. Amint mondtotta, a jövő azon múlik, megmarad-e olyan kiválóan kiscserkészetről, amilyen ma. Utánuk legnővőbb talán a leánycserskészetről, legtöbb városban ez a fejlődés motorja, bár a fiúk is derekas munkát végeznek. A zöldnyakkendős korcsoportban ügyelni kell a fiúk érdeklődésének sokrétűségére és ehhez mérten sokrétű programot kell adnunk. Hosszabbban beszélt Bodnár Gábor az utóbbi években feléledő öregcserskészetről. Ők a tizennyolc éves felüliek, akik nem

vezetők. Amilyen sokrétű ez a hatalmas csoport, olyan sokféle feladat ellátására alkalmas. **Bodnár Gábor** figyelmeztetett: „Az elmúlt 30 évben legkevesebb 25–30 ezer fiatal kapott cserkésznevelést közöttünk. Micsoda erő ez, ha összefogjuk! Ha nem tesszük, elvesznek. Örözi vagyunk-e testvéreinknek? Azok kell legyenek!”

Beszámolt még a „Tanulmányi ösztöndíj-alap”-ról aminek célja rátermett vezetőknek szélesebb látókört nyújtani, megismertetni velük helyszínen a világ szétszórt magyarságát. Megemlítve, hogy könyve, *A magyarországi cserkészlet története*, nem várt könyvsiker, amelynek több mint 12.000 dolláros tiszta jövedelmét teljes mértékben a Fillmore-i cserkészpark továbbfejlesztésére adta. A könyvet Magyarországon is ismerik. Végezetül a M.Cs.Sz. jövőőről emlékezett meg halálával és azokról, akiket az utóbbi közgyűlés óta ragadt el közülünk a halál. Itt elsősorban kisbarnaki **Farkas Ferenc** főcserkészt nevezte meg, azután **Ft. Dr. Dénes Gergelyt**, **Lehotayné Dr. Mona Juditot**, **Dr. Ludwig Aurélt**, **Pokorny Lászlót**, **Kelemen Zoltánt**, **Heidrich Jánost** és a Nagytanács két tagját, **Porzelt Pálnét** és **Majthényi Lászlót**.

Bodnár Gábor után **Pál Andrásné Szöv.** főtitkár tett jelentést a központi hivatalok működéséről. Külügyi hivatalunk kapcsolatot tartott a világszervezettel, az emigráns szövetségekkel és végül a befogadó országok cserkésztevével. Felhívta a figyelmet a cserkészlet megalapításának 75. évfordulójára (1982), valamint a gödöllői jamboree 50. évfordulójára (1983), amelyet szeretnénk méltóan megünnepelni.

A sajtóosztály fontos munkákat jelentetett meg. Ilyenek a *Szétszórt árványhajh* második kiadása, amely az elmúlt 35 évet öleli fel; az új *Leánycserkészkönyv* és más kiadványok.

A tanügyi osztály legfontosabb feladata a kiegészítő magyar érettségi vizsgák szorgalmazása, új követelmények kidolgozása volt (egységesen minden világrészeknek). Szólt a magyar iskolákról, a nyári iskolatáborokról és a kötelező magyar érettségiről segédtsízt- és tisztjelöltek számára.

Megemlítette, hogy ma kb. 90 csapatunk működik. Cserkészkorú gyermekek százaai tettek fogadalmat, hogy cserkésznek lehessenek. Beszámolt a Szövetség anyagi helyzetéről is.

A Szöv. vezetőtsízt, **Jámber Lajos** jelentett ezután. Elmondta, hogy feladata, közös magyar megmozdulások szervezése és lebonyolítása. Rendszeresen folynak évenként a központi akadályversenyek, amelyek igen népszerűek. Cserkésztsízt konferenciák vannak évenként, aktuális témákkal. Az elmúlt évben volt a nagysikerű központi jubileumi tábor Kanadában, amelyről anakidején a magyar sajtó részletesen beszámolt. Tíz napig, közel 1200 magyar cserkész táborozott együtt négy világrészről. A Fillmore-i Cserkészparkban az építkezés tervszerűen folyik. Beszámolt a Vezetőtsízt Testület gondjairól is. A legtöbb gondot a társadalom negatív befolyása és a szürkülő magyar beszédkészség okozza. Ez hallatszik ki **Bócsay Zoltánnak**, a szövetségi ellenőrzőnek jelentéséből is.

A beszámoló után, az új tsíztikar megválasztására került sor. Az új tsíztikar figyelemreméltó érdekessége, hogy most először választottak Szöv. Vezetőtsízt nőt, **Teszár Józsefné, Erzsébet** személyében, aki eddig a III. Kerület (Egyesült Államok) parancsnoka volt amellett, hogy évek óta a New Brunswick-i leánycsapatot is vezeti.

A gyűlést fogadás követte a Szent László iskola nagytermében, cserkésztróféti kiállítással. Megjelentek a magyar egyházak és egyesületek vezetői, valamint az amerikai és emigráns cserkészletek vezetői is szép számmal.

Este ugyanott ünnepi bankett volt, amelynek fénypontja **Wigner Jenő** magyar Nobel-díjas tudósunk ünnepi beszéde volt. A beszéd egyik érdekessége, hogy **Wigner** professzor úgy vélte, angolul kell majd beszélnie. Így is készítette el vázlatát! Az angol szöveget tartotta kezében, amikor kérésünkre, szép magyarsággal mondott el belőle mindent. Nem keverte angol! Tanulhatnának tőle azok közülünk, akik nem képesek egy értelmes mondatot elmondani, hogy idegen kifejezésekkel ne kevernek. Mert ők már „régén” eljöttek hazulról, „felejtik” a magyar nyelvet. . . Nos, **Wigner Jenő** még „régében” hagyta el Magyarországot.

Wigner professzor arról beszélt, hogy nagyszerű energiákat hódítottunk meg, elképesztő eredményeket értünk el, de egyáltalán nem vagyunk boldogabbak, mint apáink voltak. Tele vagyunk csodálatos gépekkel, amelyek kényelmünket szolgálják és betegé tesznek bennünket. Az energiával takarékoskodjunk, használjuk többet saját testi energiánkat. Autó helyett kerékpáron járjunk. Nemcsak azért, mert olcsóbb, hanem mert egészségesebb is. Harcoljunk a kényelem ellen, mert a lustaság rontja meg a világot! Közvetlen, gyakorlatias beszéde osztatlan tetszést aratott. Sokáig ünnepezték a megjelentek a nagy tudóst.

Másnap délelőtt a szokásos **Teleki Pál** emlékünnepe volt, a róla elnevezett cserkészházban. Itt **Kórh Ferenc**, a New Yorkban élő író mondott megemlékezést. Saját élményeit foglalta szavakba. **Teleki Pállal** való személyes élményei alapján rajzolta fel Telekit a magyart, aki hazáját menti élete feláldozásával, Telekit az embert, aki országnak harcolt Erdélyért. Végül beszélt **Teleki Pálról**, a vértanúról. A beszéd rendkívüli hatást váltott ki. **Kórh F.** maga is alig mérte fel, milyen szép mondanivalóval ajándékozta meg hallgatóit.

ESKÜVÖK

Balla Enikő öv. és **Gorondi János** öcs. 1981. július 27-én délután 3.30-kor tartották, szentmisével egybekötött esküvőjüket a Szent László templomban, 215 Somerset Street, New Brunswick, New Jersey-ben.

Gabriella Ilona cst. és **Dr. Nádas János** st. 1981. április hó 14-én szombaton este 6 órakor tartották esküvőjüket a torontói Szent Erzsébet Római Katolikus templomban.

Sok boldogságot kíván, minden magyar cserkész és családja nevében Bodnár Gábor, üv. elnök.

DÉL AMERIKA

MILYEN IS VOLT BRAZILIÁBAN A JUBILEUMI TÁBORBAN

Másfél buszt megtöltöttünk és elindultunk Brazília felé. Hosszú út várt ránk, 1000 és valamennyi kilométer. Sokszor megálltunk amíg Iguaçuig elértünk. Ott megálltunk a vízeséseket, majd átmentünk a brazil oldalra, Foz do Iguaçuza és azt is szemügyre vettük. Az idő nem volt a legjobb, az ég szürke volt, borús és esőre állt, de így is nagyon élveztük. Fozból direkt Nova Santa Rosa felé mentünk, a jubi tábor színhelyére.

Este érkezünk meg a kolostorba, ahol a papok nagyon kedvesen fogadtak. Megtúsoltunk meleg vízzel és még hozzá árnyékban aludtunk (de csak éjjel!). Másnap reggel megjöttek a brazilok, akik kiráztak az álmunkból. Nagy volt az öröm mikor mindenkiel találkoztunk. A tábori beosztás a következő volt: Leány I. (Felvidék), Leány II. (Délvidék). Fiú I. (Erdély) és Fiú II. (Örség). A kiscserkészek Meseországban helyezkedtek el. Nekünk lányoknak valamivel könnyebb volt a tábori építmények készítése és a tábor verés mint a fiúknak, mert a fiúkat 3,5 kilométerre vitték el, lerakták őket a bozótból, ki kellett tisztítsák az egészet és még egy hidat is kellett építeni. Közbe-közbe többen bele is estek a folyóba.

Másnap volt a hivatalos tábor nyitás ahol minden altábor megjelent az altábori jellegzetességével, mint például mellény, kötény, fókös, tarisznya.

A tábor alatt több volt az eső mint a napsütés. De mi annak dacára jól mulattunk. Új játékokat tanultunk amit a többi altábor ellen játszottunk. Volt szavalóverseny, népmese- és népdalverseny, ballada előadás. Voltak olyan napok, amikor a lányok látták vendégül a fiúkat, vagy fordítva. Amikor a Fiú II-be mentünk akkor eléggé komplikált volt mert át kellett menni a hídron amit a nagyfiúk építettek a gyors sodrású, piros vizű folyó felett. Mikor a vízből kijöttünk, fürdés után, olyan piros-barna réteg volt rajtunk, hogy úgy néztünk ki mintha napoztunk volna. Idővel ehhez is hozzá szoktunk.

Portyázni Sete Quedasba mentünk. Ez egy irtó szép hely. Ahogy a neve mondja hét vízesésből áll. Itt hidról hídra mentünk, miközben alattunk nagy sebességgel folyt a víz. Itt találkoztak a különböző altáborok, de azután újra szétváltak útjaik.

Esténként mindenki vigyázott a maga altáborára és őrséget álltunk.

Az egyik eső napon, nem törődve esővel és sárral lelkes „volley” mérkőzésen vettünk részt. Ebből látható, hogy a Leány II. még az eső napokat is kihasználta.

A koszt: krumpli-krumplival, vagy tészta, 1000 különböző formában (sajtos tészta, szósos tészta, tészta tésztával, tészta, tészta . . .) de az uszonna az finom volt. Azért az ebéd és a vacsora is jó volt.

Mikor a tábor befejeződött, elkezdődött a körút, amit nagyon élveztünk. Először Sao Pauloba mentünk,

a Szt. Imre kollégiumban laktunk, ahol nagyon kedvesen fogadtak bennünket.

Bejártuk a várost, elmentünk vásárolni, megnéztük a Butantan intézetet ahol sok érdekes kigyófajtát láttunk. A brazilok egy „party”-t rendeztek az argentinok tiszteletére. Ezek után Rioba mentünk. Ott panzióban laktunk. Felmentünk a Corcovadora és a Cukorsüveg hegyre ahonnan nagyon szép volt a kilátás. Este bejártuk a várost és a strandokat. Egyik este elmentünk egy „Samba” előadásra.

Visszafelé, már útbán Sao Paulo felé, megálltunk San Sebastiánban, ahol Zolcsáék vendégeltek meg minket. Remek vacsorával vártak. Utána még két napot töltöttünk Sao Paulóban, a visszautazás előtt.

A brazilokkal nagy barátságot kötöttünk, ezért szomorúan búcsúztunk, de örülünk a viszontlátás lehetőségének.

Fóthy Teréz
39. sz. L.c.s.cs.

TISZTIKONFERENCIA

Május 9-én, **Benedek László** csct. délamerikai kerületi parancsnok vezetésével, tsíztikonferenciát tartottak a Sao Paulói csapatok az embui cserkészparkban. Fő témák:

- 1.) Az ez évi segédtsízt tábor.
 - 2.) A tábor részvételéhez szükséges érettségi vizsgák (2 tantárgyól kötelező).
 - 3.) Az érettségire előkészítő tanfolyamok.
- A segédtsízt tábor időpontját közös meg egyezés alapján nyárra halasztották. A földrajz, néprajz érettségi vizsgát július végéig kell megtervezni, míg a történelem érettségi az év második felére marad. A júliusi vizsgák előtt párnapos előkészítő tanulmányi-tábor is lesz, amely a tanfolyamon szerzett tudás elmélyítését és a vizsga jobb megállását igyekszik segíteni.

A segédtsízt tábor részvételéhez előírt dolgozatok témáit és a feladatok listáját **Kokron Sándorné** csct. kapta meg, és ő tudja azt a st-jelölteknek rendelkezésére bocsájtani.

MAJÁLIS

A Dobó Katica és a Szent Imre cserkészcsapatok rendezésével, valamint a Zrínyi cserkészcsapatok jelenlétével, tartottuk meg az idei Majális Embuban, május 10-én.

Ünnepélyünk megnyitásként **Dr. Gécsér Imre** OSB szentmisét tartott, melyet **Benedek László** szolgálta tett ökömenkösi jellegű.

Ezután következtek a fiatalabb cserkészek számára előkészített stafétszerű játékok. A gyerekeket teljesítményeik alapján pontozták és díjakkal jutalmazták.

Ebédre babgulyást és a cserkészszülők által hozott süteményeket fogyaszthattak a kedves megjelentek.

Délután 3-kor kezdődött az előadás, amelyben népi- és cserkészjátékokat mutattunk be. Nagy sikert arattak a magyar néptáncok melyeket ifj. **Piller Gedeon** hozott Európából.

Meg kell jegyezni, hogy az előadás megnyitása előtt róza osztással köszöntötték a cserkészfiatalok az édes-

anyákat, anyáknapja alkalmából. A jó idő is hozzásegített a majális jó, kellemes hangulatban való eltöltéséhez.

Ünnepélyünk a zászló levonásával és a nemzeti Himnusz elénekklésével záródott

Lajtaváry Dani

NÉPI DÉLUTÁN

(Rio de Janeiro) május 30-án a „Hangya” ős népi délutánt tartott Dömötör Zsuzsiéknál.

Bemutatásra kerültek egy kis magyar falu népszokásai az 1800-as évekből. Ennek keretén belül, alkalmuk volt megismerkedni a májusfa díszítés hagyományával, valamint a „kiszebábú” öltöztetésével. A műsor ezen részéhez tartozott még az a népdal bemutató, melyet három cserkész adott elő furulyán.

A műsor folytatásaként szavalókórus szerepelt, majd két éneket hallgattunk meg Koncz Zsuzsa dalai közül. Befejezésül, a „Hangya” ős tagjai finom uzsonnát szolgáltak fel.

A sikeres programon szép számban jelentek meg a rioi magyar kolónia tagjai, s a végén mindannyian egy jól sikerült délutánnak örülhettünk. Elismerés illeti első sorban Dömötör Zsuzsi óv. szervezőképességét, valamint a szereplők felkészültségét.

Litsek Klára

CSERKÉSZBÁL

Június 13-án szombaton, a hívós Sao Pauló-i esten, kellemes program, meleg fogadtatás várta a magyarokat a Circulo Militar báleremmel alakított terein: a IV. Cserkészbál.

A rendezők és a vendégeket fogadó cserkészek már este fél 9-től ott sürgöttek-forogtak, s elvégezték még az utolsó simításokat, hogy az érkező vendégeket már minden készen várja.

A megjelentek között örömmel fedezhettük föl és köszönthettük az egykori cserkészvezetőket, és csapat-tagokat; a jelenlegi parancsonokokat, és cserkészeket; valamint kolóniáinknak azon tagjait is, akik pártolják a magyar ifjúság, cserkészet ügyét és felelősséget éreznek iránta.

Fél 11-kor tartották az ünnepélyes megnyitót, amely keretében a díszmagyarba öltözött lányok és „smoking”-os fiúk „Palotást” táncoltak. Ezt követően Kokron Sándornétól, a bálányától, öten kapták meg a cserkészbál elsőbálozóinak emléket, a Cserkészliliomot: Bujdosó Krisztina, Bujdosó Yázmín, Máy Krisztina, Ország Piroska és Ráth Györgyi. Az első keringőre az édesapák, ill. a legközelebbi hozzátartozók kérték fel az ünnepelő-ünnepeltet, majd a bálozó-korba került leányok ezt az első táncot a nyitó-párjaikkal fejezték be. Ezzel megkezdődött a tánc.

A zenekar nem „non-stop” játszott, hanem kis szüneteket tartva a zeneszámok közt, lehetőséget adva ezzel a hölgyek helyrekiérésének. A hölgyválasz és kör-csárdás fokozták a hangulatot, színesítették az estét; ugyanakkor alkalmat adva a fiataloknak a már kihál-félben lévő lovagiassághoz és gyöngédséghez.

Éjfélkor a korhelyes mellett pihenhetek a táncolók, hogy azután hajnal háromig újult erővel ismét ropják. Háromkor befejeződött a zene, kihunytak a lámpák fényei — csak az aszalokon lévő gyertyalángok táncoltak tovább, megvilágítva és simogatva a népdalok-szárnyán talán messzire vándorló bálozók arcát. Azután fokozatosan e kis lángocskák is elaludtak és a sötétbe öltözött teremben a nyugovóra térő cserkész-tábor dala zárta az énekek sorát. Fölhangzott a „Jó munkát! Jó munkát! Jó éjszakát!” köszöntés, s ezzel búcsúztunk el az ünnepelt elsőbálozóktól, a megjelent kedves vendégektől, egymástól, és a IV. Sao Pauló-i Cserkészbáltól.

Bálint Emese

SZOLGÁLATÁTADÁS

Június 13-án, a hagyományos Sao Pauló-i Cserkészbál alkalmával, a bálánya, Kokron Sándorné cscst., több-éves eredményes működés után a Brazil Körzeti Megbízott tisztségét Bálint Jánosné cscst.-nek adta át. (Jó munkát kívánunk!)

EURÓPA

10. CSERKÉSZKÖRÚT

Hosszú évek óta sokat hallottunk a magyar cserkészek európai körútjáról. Az európai cserkészkerület idén ünnepelte a jubileumot. Tizedik európai körút!

Tíz esztendővel ezelőtt indult útnak az első szervezett európai körút. A cél egyszerű volt: egy cserkészút keretében összehozni az öt kerület fiatal vezetőit, megismertetve velük az öreg Európa egy részét s közben a háromhetes út alatt jó cserkészbarátokká tenni őket.

A körút, mely minden esztendőben tervszerűen, Európa más tájain megy végig, 5000—8000 kilométert tesz meg. Az évek alatt több mint háromszáz fiatal vezetőt vitt körbe a kultúrkincsekben és szép tájakban gazdag Európában. A körutak sikere közismert, a várasa sok fiatal cserkészvezetőt, aki már részt vett rajta, Amerikából, Kanadából, Ausztráliából, vagy Dél-Amerikából tart ma is a hatása alatt . . .

Jó cserkészbarátokat szereztek maguknak, kedves ismerősöket s belőlük alakul ki lassan a második kör, új csapatparancsnokok, kerületi vezetők, akik már ismerik egymást a világ minden részéből. Évről évre újak jönnek át s a kör így bővül s lesz erősebb a magyar cserkészek nagy családja. A körutakat maga az európai kerület parancsnoka, Gyurka bá irányítja, sok európai csapat, parancsnok, vezető és áldozatkész személyek, magyar családok segítik szeretetével.

Bizunk benne, hogy ezt a kitűnő gondolatot az európai kerület, a maga áldozatos szeretetével még sok éven át továbbra is megtudja valósítani, a sok nehézség, anyagi gond ellenére is.

Isten áldja az európai kerületet ezen szép munkájában!

Az idei nyári körútról röviden szeretnénk még beszámolni. Megkértük az egyik résztvevőt, Sárít, segítsen bennünket ebben.

A körút, mint minden évben, július 1-én Münchenből indult útnak. Június 29-én már Münchenbe érkezett a világ minden sarkából az a vidám társaság, mely az ideai körút résztvevőiből jött össze. Amerika, Kanada, Brazília, Argentína, Venezuela fiatal vezetői indultak útnak, az európai vezetők kíséretében. A sofőrök, szereplők, tolmácsok gárdáját az európaiak adták. Három kisbusz, három személykocsi alkotta a karavánt. A kocsik rádió telefonokkal voltak összekötve s így az egész úton állandóan tudtunk egymásról, üzeneteket tudtunk átadni, irányítani, baj esetén segíteni s a kocsikban ülők „hangulatát” lemérni . . .

A kocsikat előkészítő európai vezetők (ők szerelték és készítették elő műszakilag a kocsikat, melyek egész úton kifogástalanul működtek) búcsút intettek s elindultunk Heidelberg—Mannheim felé. Ez volt az első állomás, ebéd Mannheimben, — Misi bácsiéknál, — este Bensheimben, Dobi Imrééknél s másnap Heidelbergben, Imrey Gyurkáéknál. Azután Luxemburg következett, Unkelhauser Karsci és Zsófia szokásos vendéglátásával, majd Brüsszel a brüsszeli csapat vendégeiként táborozni, Szikora Feri bácsiék tanyáján. Innen pár nap múlva Ostendébe vitt utunk. Itt búcsút mondtunk Belgiumnak, s a kocsiknak és elindultunk egy szép tengerjáró komphajóval az öreg Angliába!

London! Ót nap csodálatos élménye! A College Hallban laktunk, egy egyetemi szállóban s egész nap egy nagy városnéző busszal jártuk London és környékét! Magyar idegenvezetőnőnk egyike a legképzettebb idegenvezetőknék, K. Eszter néni volt, aki bámulatos tudással és energiával irányított bennünket és a sofőrünket, egy beenszült angol „Gentleman”!

Míndzt tette Eszter néni zengzets, szép stílusú magyar nyelven. A londoni körút szervezője, Kaposi Alice néni nagyszerű munkát végzett! Az öt nap óramű pontosan telt el s mindent láttunk! Tisztelegtünk Baden Powell sírjánál, voltunk a Baden Powell házban, ahol a világ főcserkészekének hatalmas szobra előtt koszorút helyeztünk el. Jártunk a lengyel cserkészek székházában is, ahol közös lengyel—magyar tábornützt tartottunk, lengyel cserkésztestvéreink részvételével. Londontól búcsút véve, — Antwerpen át, — Hollandiába vezetett utunk. Itt, Eindowenben, — Nickl Karsci bá-nak a vezetésével, — megtekintettük a híres Philips múzeumot, majd Mierloba mentünk s Karsci bá-éknál vertük fel tanyánkat. Megnéztük a hollandiai szélmalomokat, hajókáztunk a csatornákon s egy szép tábornützet is tartottunk. Azután ismét Antwerpen, itt Szabó Gyuriéknál volt a szállás, kitűnő ebéd, s körül vett bennünket mint mindenütt az úton, az európai szorvány cserkészek nagy családjának segítségével. Ugyanis ha nem tudnátok, az európai kerület, a maga 25 csapata mellett 35%-ban szorvány cserkészekből is áll, akik Európa minden részében szétszórva élnek s jól beszélnek magyarul!

Antwerpenben ért az első nehézség: kiégett az egyik kisbuszunk motorja! Hiába, öregeske volt szegény s nem bírta a sok csomagot! Gyors intézkedés: Brüsszelben Szikora Feri bácsi műhelyében új motor várt bennünket. Hála Fáy Erzsébet néni jószágának, pár nap múlva új motorral gördült tovább a kisbusz, addig meg

Szabó Gyuri segített ki bennünket kocsijával! Brüsszelt elhagyva Párizs következett! Havas Feri bá, Toldalagi Erzsike, Sándorfalvi Gyuszi bá és nem utolsósorban Havas Ági, Fehér Laci bá és Hieró atya lelkesedése . . . két szép párizsi nap, szép emlékeket adott számunkra. A búcsú tábornütöz pedig megjelentek a párizsi öregcserkészek, Ruzsik atyával, Vajay Szabolcs bá-val az élen . . .

Párizsnak búcsút intve, Genf következett! Évek óta talán ez a körút legszebb része! A genfi tó partján fekvő Mies, — Fáy Erzsébet néni jóvoltából addó ótnapos tábor! A kedves Erzsé néni kívül, aki körutanink legnagyobb jötevője, Emilió pasztái . . . a híres makaróni költemények. Benczédi Pali mint rendező-vezető mókái, s nem utolsósorban, látogatásunk a nemzetközi cserkész iroda főtitkárnál: Dr. Nagy Laci bá-nál jelentette a legtöbb emléket a számunkra!

Idén két napra itt csatlakozott hozzánk a Magyar Cserkész Szövetség társelnöke, Dr. Mattyasovszky Zsolnay Miklós bá is, Németh Laci bá jóbarátja. A cserkészház megtekintése után Laci bá kitűnő filmet mutatott nekünk munkájáról. Másnap a búcsú tábornütözön Laci bá, és Miklós bá, a kedves jó házigazda Erzsébet néni kívül, több vendég is részt vett, így Kállay Kristóf bácsi és Vera néni, Kristóf bá a Máltai Lovagrend magyar mestere s egyben a római, pápai udvar máltai követe.

Miestől búcsút véve Bern következett, Cserháti atya remek ebédjével és városnézéssel. Innen a híres Grindelwaldba vitt utunk, ahol Dr. Irányi Béla bá, a nagy hegyek hírneves magyar orvosa, kitűnő erdélyi néprajzkutató várt bennünket családjával! Grindelwald, nagy hegyek, gyönyörű hegyi utak.

Béla bá, — Gyurka bá jóbarátja, — nagy szeretettel vezetett bennünket a rossz idő ellenére is, a hegyi utakon a csúcsok felé. Az egyik magasán fekvő hegyi vendéglőben, kitűnő ebéd várt bennünket . . . Este Szentmise majd közös vacsora fejezte be a szép hegyi vasárnapot. A hegyi pensióban, — ahol évek óta, Béla bá jóvoltából van a szállásunk, — nagy szeretettel búcsúztak tőlünk. Béla bá hegyi, erdélyi múzeumáról, gyűjteményéről, külön beszámolót kellene írni!

Azután az utolsó állomás: Markdorf, Fischbach! A fischbach-i kajakklubban évek óta, — Jakab Gábor bá szeretetéből, — vendégek vagyunk! Három szép nap kajak-tábor! Gyönyörűen karbantartott szép kajakokkal, Jakab Gábor bá és szorvány őrsvezetőnk, Jakab Lili vezetésevel kitűnő túrák a szép berten tavon. Este, kedves tábornütöz! Ezek tették kedvessé a körút utolsó nap-jait.

Azután érkezés Münchenbe! Útközben magyaros ebéd Márton Jenőéknél, s megérkeztünk! Menetrend-szerű pontossággal (egyórával előbb mint terveztük), baleset mentesen, egészségesen, lesülve, vidáman! Végül egynapi müncheni pihenő, derűs élménymagyarázat, éneklés s búcsút véve Msgr. Valentin Géza főlelkész úrtól, a kerület társelnökétől, — indulás a kerületi „Bartók Béla” nagytáborba, — Kastl-Mennesbergre!

Hát ilyen volt a tizedik európai körút! Soha nem felejtsük el!

Sári és társai

BARTÓK BÉLA NAGYTÁBOR

Az ideai európai nagytábort, tíz európai országban működő csapatainak és a tengerentúli vendégvezetők részvételével, a hagyományos hegyen, a kastli magyar gimnázium közelében lévő Mennerbergen tartotta meg az európai kerület. A tábor Bartók Béláról, — születésének századik évfordulója alkalmából, — neveztük el.

Az egyes altáborok nevei, a Bartók Béla által bejárt Erdélyi községek neveit viselték. Így volt: Körösfő, Székelyvaja, Udvarhely, Marosvásárhely, Csikjenőfalva, Székelyhódos, Kisgörgény, Tekerőpatak, Csikkarcfalva, Kibéd, Gyergyócsomafa, Gyanta, Ehed, Lövete, Csikrákos, altáborok. Hat fiú és hat leány altábor.

Az idén ezenkívül a kerület vezetőképző táborokat is tartott. Központi Segédtisztképző valamint fiú- és leány örsvezetőképző táborokat. Volt ezenkívül, — Európában az első, — „Magyarország ismereti” tábor is, valamint a hagyományos „Iskola tábor”. A kiscserkészek számára pedig a híres Bärnhofi tanyán, kiscserkész tanyázást tartottunk...

A tábor hatalmas létszáma (több mint négyszáz résztvevő) jelezte a nagy érdeklődést... Az európai cserkészvezetők lelkes gárdája, Gyurka bá, Nickl Karcsi bá vezetésével, — nem beszélve a VK. táborok jól képzett parancsnokairól és előadóirol, — jó munkát végeztek!

A tábor kitűnő, nótás jókedv, remek konyha jellemezte. A kerület regös előadója, Konthur Mária cserkésziszt szakszerű előkészítésével és vezetésével, sok új nótát tanultak meg cserkészeink! A jubileumi Bartók

Béla táborúzt kedves emléke marad a résztvevőknek és a látogató szülőknek.

A tábor Dr. Mattyasovszky-Zsolnai Miklós a M.Cs.Sz. társelnöke nyitotta meg. Megható beszédében emlékezett meg az európai cserkészkerület ősi múltjáról, az otthon és a szabad világban végzett 70 év munkájáról, — elhunyt vezetőinkről, — Főcserkész urunkról, Lehotay Judit nénirol, Kővári Ubul bá-rol, Kelemen Polikárol, Kocsis Laci bá-rol... Könnyes szemmel emlékezett meg a harminc évvel ezelőtti európai táborról, melynek ő is résztvevője volt.

A Szabad Európa Rádió 45 perces külön adásban adott helyszíni tudósítást a táborról, megszólaltatva annak fiatal vezetőit és a sok országból összejött cserkészeket!

A tábor kitűnő hangulatban ért véget. Az Ausztráliába induló európai küldöttség itt készült fel a hosszú útra és indult el Ausztrália felé!

• Folytatás a 2. oldalról

1969-ben nyugatra érkezve a svájci, baldegi nővérek segítségével azonnal jelentkezett Rómában. Így került ifjúsági munkára Münchenbe, ahová Dr. Ádám György prelátus, akkori főlelkész hívta meg. Régi cserkészei, akik közül több száz nyugaton él, nagy örömmel fogadták Gyurka bá' kéréseit. Azonnal bekapcsolódott a cserkészmunkába és 1971 tavaszán átvette az Európai cserkészkerület parancsnoki megbízását, melynek azóta is élén áll. Nevéhez a kerület átszervezésén kívül, számos csapat alapítás, téli, nyári, hűsvéti tábor szervezése, az „Európai cserkészkerület” szervezése fűződik. Munkáját cserkészeink szeretete kíséri...

egy távol él hazájától”. Hangot ad az utódállamokban élő magyarság megpróbáltatásainak is.

A tájak ismertetését nem a megszokott módon végzi. A hagyományos földrajzkönyvek általában Budapesttel kezdik a leírást, majd a Nagyalföld következik. Benedek Lászlóné fontosabbnak tartja előbb az elszakított részek ismertetését. Kiemeli jelentőségüket. Megjelöli a károkat, amiket a szétdarabolás minden vonatkozásban okozott. Ezek után sorol be a „Magyarország ma” című fejezet térképekkel, számadatokkal. Budapestet úgy mutatja be, hogy egy történelmi visszapillantás nem csak Aquincumról vagy a török megszállásról beszél hanem 1956-ról is! Nem lehet eléggé dicsérni azt a gondosságot, amellyel a műemlékeinket és kulturális intézményeink jelentőségét méltatja.

A szerző végig szemlélte tartja, hogy kiknek ír: idegenben felnőtt nemzedéknek. Szavai ezért egyszerűek, mondatai rövidek. A szöveg jól olvasható mindenki számára. Vannak a könyvnek hiányosságai? Természetesen. Hetvenhét oldal nem adhat mindent. Várjuk a „bővített” kiadást, néprajzzal!

A könyv a nagyközönségnek is hasznos. Felfrissíti azok ismeretét is, akik kezben kisdiák koruk óta nem forgott magyar földrajzkönyv.

Ára: 5 dollár. Megrendelhető: Magyar Cserkész Szövetség, P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026-0068.

Pap Gyula

AUSZTRÁLIA

A KORVINA CSERKÉSZCSAPAT ÉLETÉBŐL

Yvette születésnap „party”-ja után jó, de kevés alvás várt bennünket (csak a Papa ne horkolt volna!) Túl gyorsan lett 6 óra, amikor Farkas Gabi — jó kötelességtudó cserkész — keltette a népet. Fél nyolckor nagy örömmel elindultunk. Irányuk: Noojee felé, a Toronga-i vízeséshez vezetett. Noojeeban, ahol bevártuk a későn jövőket (LaLou, Frédi és Lacika), „rész majom” időjárás volt. Vacogva visszaültünk a kocsikba és elindultunk a vízeséshez. Kilenc után egy pár perccel már meg is érkezünk és leellenőriztük a környéket. A jéghideg Toronga folyó ott futott előttünk és egy kis híd választott el bennünket a tűzhelytől és a hegy lábától.

Rövid megbeszélés után elhatároztuk, hogy megmászuk a Macdonald hegyet, Lacika és a portya vezetője Szabó Árpi (volt Riki) mentek, azaz rohantak elől, mi pedig libasorban utánuk. Sárón és pocsolóyakon keresztül, körül-köre ugrálva, néha kapaszkodva, a fákat kerülgetve haladtunk felfelé a hegy oldalán. Néha pihenőt is tartottunk, mert már kezdett melegünk lenni. Magyarul úgy mondjuk hogy: „Nem szokta meg a cigány a szántást”. Félórai nehéz menetelés után megérkeztünk a vízesés aljához. Mindenki el volt ragadtatva a környezet szépségétől. Mindjárt elhatároztuk, hogy felmászunk a vízesés tetejéhez. Itt még nehezebb lett az előrehaladás és vigyázni kellett a piócákra is, amelyeknek a vadászterületére mi oly merészen betolakodtunk. Végre megérkeztünk a célhoz. A kilátás gyönyörű, a levegő egészen friss volt. Jól esett megpihenni, de eljött az idő a tűzhelyhez való visszatéréshez, aztán meg alaposan meg is éhezünk a sok mászástól.

A Papa nagy türelemmel felélesztette a tüzet, majd Yvette vette át a tűz kezelését, míg Sörlak a tűzifa pótlásának nézett utána. Marianne néni előhozta a frissen sült Laci bá' féle darázsésztet „JAM” — majd hirtelen megtörtént a világ nyolcadik csodája: megérkezett Grüber Tibi, majdnem időben! Hát egy ilyen meglepetés!

Fél tizenkettő van és a raj éhesen topog a tűz körül. Egy páran már sütnék különböző étvágygerjesztő finomságokat. A jóízű ebéd után, van aki kényelmesen

emésztve üldögél a tűz körül: Ági, Kati, és Györgyi, — Árpi autóját csomagolják egy tekeres pariba nagy szakértelemmel. Grüber Tibi esőtáncot jár, mire nagy bosszankodásunkra az eső elkezdett szemeregni. Közben LaLou újsággal a kezében letelepedett a tűzhely tetejére olvasni, azonban az olvasás hamar abbamaradt, mivel hogy a nadrágja hirtelen átmelegedett. Jó volt a hangulat, rengeteget neveltünk, csak a „fájósfogú” Lacika igyekezett távolmaradni, mert a melegtől borzasztóan fájta a foga.

A Papa nemsokára úgy döntött, hogy ismét megmászuk a hegyet, de ezúttal az ellenkező oldalon. Itt jegyzem meg, hogy Papa nem szereti, ha sokáig üldögélünk, mert attól fél, hogy ellustulunk. A hegymászás most egy kicsit könnyebben ment, mert a társaság tele hassal és pihentén indult neki. A hegy tetején pihenőt tartottunk és Lacika a vízesést „Du Maurier” névre keresztelte, az elszívott bagók emlékére. A hegymászás után Papa még tele volt energiával és elhatározta, hogy egy balta és kő segítségével kettéhasít egy ott heverő fatörzset. Alkotó munkáját azonban nem tudta befejezni, mivel Tibi és Árpi úgy vélték, hogy a félkész munkát érdemes lesz megőrizni a jövő emberiség számára és a fatörzset a folyóba gurították.

A Korvina raj tagjai olyan jól érezték magukat ezen a portyán, hogy egyöntetűen elhatároztuk, hogy a nyár folyamán egy kétnapos portyára visszatérünk. Akik a természet szépségeit kedvelik, ezt a helyet meg kell hogy látogassák. Biztosak vagyunk benne, hogy útjuk nem lesz hiábavaló. Köszönjük Szabó Árpinak ezt a kellemes napot és egyszerű élményt. Jó Munkát!

Szerda Tibi („SÖRLAK”)

ÚJ FÖLDRAJZKÖNYV

Nehéz feladat megoldására vállalkozott Benedek Lászlóné, amikor a Magyar Cserkész Szövetség kérésére megszerkesztette *Vázlatos magyar földrajz* című könyvét. Mégis olyan kézikönyvet adott az érdeklődők kezébe, amelyre valóban szükség van: jól áttekinthető és könnyen érthető.

A fiatal cserkészvezető jelöltek ugyanis csak akkor jelentkezhetnek segédtiszt vagy tisztképzésre, ha előbb komoly magyarságismereti vizsgát tesznek. A vizsgának „kiegészítő érettségi” a neve. Magabafoglalja a magyar történelmet, irodalmat, továbbá a föld- és néprajzot. A követelmények szintje magas. Ezt bizonyítja a most megjelent földrajzkönyv is.

Végigolvasva Benedek Lászlóné munkáját, először is a szerencsés beosztás tünik fel. Rövid geológiai áttekintést ad, majd a Kárpátokat írja le, *mint természetes határt, amelyen belül egyáltalán tökéletes földrajzi egység alakult ki*. A terület éghajlatát, vízrajzát, települési rendszerét is ismerteti. A hangsúly megint a természetes egységen van. Jó helyen illeszkedik a szövegbe a „Magyarország feldarabolása” című fejezet, mert a feldarabolás oktalansága így jobban felmérhető. Közben ilyen mondatot olvashatunk: „A mai világban élő magyar ember sohasem felejtethi, hogy minden 3 magyar közül

AUSZTRÁLIAI CSERKÉSZKÖRÚT

Ahogy közeledett augusztus közepe, az európai cserkészek látogatásának ideje, mindig jobban és jobban éreztük a messze távolból, az öreg Európából, a felénk nyújtott és közeledő kezét, azt a hatalmas összefogó kapcsot, — ami a mi Mozgalmunkat jellemzi, — ahol nem ismerünk távolságokat, csak a szívünk szavára hallgatva, megütnék változatlanul (mint az elmúlt 25 évben) az USA-ba, Kanadába, Dél-Amerikába és Európába, hogy újra találkozzunk egymással, a többi cserkész testvérrel. Letagadhatatlan, hogy nincs még egy másik mozgalom, egyesület, amelyik ennyire áthidalja a távolságokat és állandóan keresi és fogja egymás kezét . . .

A 25 cserkészből és vezetőből álló csoportot Ft. v. Köllej György cscs., németországi magyar ifjúsági lelkész, az európai I. Kerület parancsnoka vezette. Ő szervezte össze a csoportot az elmúlt év alatt, fáradságot nem ismerve, a M.Cs. Szövetség jóváhagyásával.

Olvassuk el alábbiakban egy európai résztvevő naplórészletét, melyet egy európai újságnak küldött:

— „Augusztus 13-án reggel vidám cserkészek népes csoportja gyülekezett München repülőterén, hogy az ausztráliai magyar cserkészek meghívására elinduljon a hosszú útra, a „Kenguruk földjére”. A fiatalok vidáman üdvözölték egymást, legtöbben segédítettek, cserkészvezetők voltak. Ott láttuk Konthur Bertalanét, Máriát, az európai Ker. Regös Előadóajt, Dr. Konthur Bertalan öcs. főorvost, a népszerű székely előadóművészt, s természetesen Köllej Gyurka bá, Kerületünk pk-át. Huszonötén indultunk el.

Repülőutunk első állomása Róma volt, ahol egy teljes napot töltöttünk. Városnéző busszal bejártuk az Örök-várost, megnéztük annak nevezetességeit, este pedig, búcsúzóul, egy szép táborützet adtunk a Szent István ház kertjében, a római magyar látogatók nagy tetszésére.

Az ALITALIA fehér Jumbójával hagytuk el késő éjjel Európát, s Bombay érintésével másfél napos repülő út után aug. 15-én hajnalban érkezünk meg Melbourne-be, ahol az ausztrál testvérek vártak minket a már általunk jól ismert Rauch Pubi bával az élükön. Nagy volt az öröm, hiszen Ausztráliából a múlt hosszú évei alatt már nagyon sokan vettek részt a nyári és téli táborainkon, az európai körutakon, így ez a találkozás sok jó barát ölelése volt . . .

Weber Lexi és Kovács Lászlóné, Marian irányítása mellett hamar elindultak a fáradt utasok szállásaira, de délután már ott ültek egy nagy football pálya lelátóján, hogy megnézzék az ausztrálok bízkeségét, az ő footballjukat . . . (de félidő után haza kellett menni, mert már sokan ülte aludtak. Szerk.)

Másnap reggel az épülő Magyar Központ hatalmas épületében Gyurka bá mondott ünnepi szentmisét, a közös ebéd után pedig résztvettünk a Regnum Marianum által rendezett „Szent István napi” előadáson.

A következő napok kiránduló napok voltak. A híres cserkészbusz (az 54-es és 63-as cserkészcsapatok

tulajdon), — amit az európaiak Bundi busznak neveztek el, — szállította a környékre: Ballaratba (a régi ausztrál aranyásók faluba), és a Stevenson vízeséshez a látogatókat. Ismerkedtünk kengurukkal, koala macskával, az ausztrál növényzettel és állatvilággal . . .

A melbournei napok egyik fénypontja volt az augusztus 20-án, a Kew-i iskola színháztermében rendezett előadás, amelyen mi európaiak mutattuk be „Csángó és Erdélyi estünket”. Az estét Konthur Mária rendezte, Konthur Bertalan volt a műsorbemondó. Székely balladák, csángó énekek és székely írók versei szerepeltek a műsoron, melyet székely táncok tettek színessé. A legszebb számokat, a csángó énekeket Konthur Mária adta elő, míg Konthur Bertalan előadásában kis székely novellákon mulatott a közönség. Az est második részében az ausztrál „Hollós Mátyás KORVINA” csap. melbournei raja Kodály „Székely fonóját” adta elő. A gyönyörű estét Gyurka bá, zárta be, egyenként ismertette az európai vendégeket . . . (A szereplők kifogástalan magyar beszéde, fellépése, magas műveltsége osztatlan sikert váltott ki egész Ausztráliában. Szerk.)

A melbournei első látogatás után hosszú útra indultunk, a cserkészbusz szállított minket Adelaidebe, ausztrál pusztákra és legelőkre át haladva. Itt is lelkes cserkészek, szülők vártak reánk. Még aznap du. megtekintettük a várost, este pedig közös vacsorán vettünk részt. Láttuk BURRA-t, a híres régi rézbányát, valamint a Barossa Valley-i gyönyörű bortermő vidékét, a borturkolókat sem feledkezve meg. Itt is vasárnap ünnepi szentmisét mondott Gyurka bá, ünnepi ebédet adott a Regnum Marianum egyházközség, du. pedig az ottani Magyar Klubban volt a „Csángó és Erdélyi estünk”. A zsűföldiség megtelt terem közönsége hálás tapssal jutalmazott minket.

Megnéztük a város környékét, az adelaidei magyar „cserkészanyját”, ahol vacsora és táborút volt. Este, Konthur házaspár, „Erdélyi irodalmi estet” adott, melyen a cserkészek énekszámokat adtak elő.

Búcsúzás után Kovács Laci bá vezetésével egy másfél napos kirándulással (tengerparti úton haladtunk végig erős napsütésben) megnéztük a híres Kék tavat, ahol ausztrál cserkészcsapat vendégeként éjeleztünk, majd másnap befutottunk a IV. Ker. „Csángó regös táborába” Bacchus-Marchra, melyet egy iskolatáborban rendeztek meg. Hevesi Nagy Tibor cscs. Kerületi parancsnok volt a regös tábor parancsnoka. A Konthur és Cserhalmi házaspár előadásait nagyon élveztük.

A regös tábor után következett a „második” melbournei látogatás, ahol megsejleltük a híres „PIN-GUIN VANDORLÁST” a tengerből, egy este megnéztük a várost és a környékét, a nevezetességeket. Szept. 1-én Melbourneben is előadták Konthurék az „Erdélyi est”-jüket, mely ott is nagy sikert aratott.

Melbournei repülőterén nehezen ment a búcsúzás, a két hét együttléte után sok szív volt nagyon szomorú, de menni kellett tovább, Sydneybe, ahol me-

gint nagyon sokan vártak minket. A sok jószívű régi barát . . .

Sydneyben az első nap megtekintettük a flemingtoni Cserkész Otthont, ahol résztvettünk a délutáni cserkészfoglalkozáson. Utána Fox Jancsiék házában volt fogadás, ahol megkezdődött a helyi fiatal vezetőkkel az ismerkedés. Este a leány cserkészcsapat parancsnokának, Hevesi Bod Katalinnak hatalmas kertjében süttünk flekkent, kolbászt és jó hangulatban meledgettünk össze a táborútnál.

Másnap, vasárnap lévén, Gyurka bá szentmisét mondott a St. Patrick templomban, ahol sok sydneyi magyar családdal találkoztunk. Innen a világhíres unikum számba menő Operaházat tekintettük meg kívülről és belülről. Délben Manly-ben a tengerparton ebédlünk majd megsejleltük a hatalmas „Marineland”-ot, ahol különféle cápákat és óriáshalakat, teknősbékat láttunk. Este a Cserkész Otthonban tartottuk meg előadásunkat, melyet finom vacsora előzött meg. A termet zsűföldiség megtöltötte a hallgatóság és szemlátomást élvezték az előadott regös műsort.

Hétfőn sétahajókáztunk a világ egyik legszebb öblében és megtekintettük az ó-város régi épületeit, te-reit stb. Este egy Pizza étteremben vacsoráztunk közel a Cserkész Otthonhoz, mert utána komoly megbeszélést tartottunk „A 70 éves Magyar Cserkészet jelene és jövője — Céljaink a XXI. századra” címmel. A megbeszélést Hevesi Nagy Tibor bá a IV. Ker. parancsnoka vezette le és igen tanulságos volt mindannyiunk számára.

Kedden egésznapos kiránduláson vettünk részt. Megtekintettük a Ku-ring-gai Chase National Parkot, mely festői helyen, tengeről, öblöktől van körbevéve. Innen a Palm Beach-re rándultunk át, ahol megebedtünk és utána gyönyörű napsütésben megfürdöttünk a Pacific Óceánban. Hazafelé tartva átsétáltunk a hatalmas kikötőhídon és erről még igazolványt is kaptunk. Este a Budapest Futball Klubban vacsoráztunk. Utána a Konthur házaspár Erdélyi Estet adott a Cserkész Otthonban, melyen néhányan közülünk közreműködtek balladák és versek elmondásával. Az előadást követően Cserhalmi Sanyi és Kaposi Csaba otthonában kis táncos buli volt.

Szerdára városnéző nap volt beiktatva. Megtekintettük a belvárost. Délben az MLC Center pince éttermében, Smorgasbordon vettünk részt. Utána az Australia Square-en lévő hatalmas torony épületnek tetejére mentünk és onnan a magasból gyönyörködtünk a festői szépségű helyen fekvő városban, mely az amerikai stílusú felhőkarcolók és az európai építkezési mód keveréke.

Este a kínai városrészben vacsoráztunk és mindenféle fajta halat, rákot, tengeri állatokat ettünk csirkével és egyéb hússal, körítésekkel keverve. Ilyen élményben eddig nem volt résznünk. Utána az Operaházba mentünk koncertre. Bartók, Ravel és Mahler számokat hallgattunk a Sydney Szimfonikus Zenekartól. Sir Charles Mackerras vezényletével. Ezután rövid sétára és kávézni a híres King Cross-ra mentünk. E napon a sydneyi öregcserkészeknek voltunk a vendégei, akik ala-

posan kitétek magukért, élen Kardos Bélával a sydneyi raj parancsnokával.

Csütörtökön mindenkinek szabadnapja volt, ill. azt csinált amire kedve kerekedett. Sokan összebeszéltek és felbuzdulva a hétfői megbeszélés után látott filmen, mely a Darling folyamán megtett négyhetes kajaktúráját mutatta be a sydneyi vízicserkészeknek, — elhatározták, hogy kimennek a Nepean folyóra a Cserkész Otthonban látott kajakokon és egy kellemes napot töltenek a vízen. Mások a városba mentek bevásárolni stb. Este búcsú vendégség volt Globits Laciknál, ahol Gyurka bá megköszönte a szíves vendéglátást és elismerő oklevelet adott át a főszervezőnek: Hevesi Nagy Tibor Ker. parancsnoknak, Cserhalmi Ottó és Hevesi Bod Katica csapatparancsnokoknak, valamint két lelkes segédítőnek Kardos Olgának és Globits Lászlónak. Az est során rögtönzött zenés, énekszámokkal búcsúztunk sydneyi vendéglátóinktól.

Néhány versszakaz az emlékeinket megörökítő, „virágénekek” dallamára, gitársegédlettel előadott szívből jövő dalból.

A regösön ismertünk meg egyeseket És egy hétre rá jöttek a többiek Egytől egyig arany komák és állított Mindegyiket odahaza hiányolni fogom.

Sydney, Sydney és a nap ránk nevet Ha elbujik azt sem bánnánk, minden szív oly meleg Sydney, Sydney szikrázó fénysugár, emléked mindent át ölel, mint egy gyöngyhajú leány.

Aztán jött a szereplésünk, az átöltözködés a nézőknek nehezebbre esett a WC-zés a budit mi elfoglaltuk, inget gatyát le fel húztuk Szűk színpadon kandásztáncot fél lábon roptuk.

Tibi bá katonás brigádja, mind kemény gyerek De ha dolgát elvégezte notáznai is szeret Még szerencse, hogy ez így van, mi sem szomorkodunk Hisz elvégre mi is csak ilyenek vagyunk.

Két vidám napunk volt Singaporeba, megnéztük az új repülőteret, a kikötőt, vásároltunk, s indultunk vissza Münchenbe. Fáradtan, de telve egy csodálatos ausztráliai cserkész út emlékeivel . . .

Mi, az ausztrál kenguruk, hálásan köszönjük látogatástokat, kimondhatatlanul élveztük társaságotokat, szívetek melegét, örökre mosolygós arcotokat. Igyekeztünk kedvességeket viszonzni, hogy jól éreztétek magatokat.

Ez a látogatástok még jobban összeforrasztott minket, magyar cserkészeket, ami biztosíték jövőnk számára. Képzíteni és fenntartani a fiatal magyar generáció összetartását az egész világon . . .

A legnagyobb sikeretek abban volt, hogy kifogástalanul beszéltétek a magyar nyelvet (egymás között is) és ezzel példát mutattatok az ausztráliai magyar szülőknek, hogy lehet az emigrációban is ragyogóan használni nyelvünket, ha azt a szülők is szem előtt tartják, nem beszélnek gyerekeikkel angolul (rosszul) otthon, hanem csak mindig magyarul!

Ker. Társelnök naplójából

CSERKÉSZBOLT

P.O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U.S.A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai50
Cserkészkönyv I.	5.00
Cserkészkönyv II.	5.00
Cserkészkönyv III.	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	15.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II. (utánnymás alatt)	5.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	4.00
Őrsvezetők tanácsadója	4.00
Zoltai Tibor: Pali fel a fejfel — cserkész regény ..	4.00
Különpróbák	3.00 (utánnymás alatt)
Játékos és tábortüzi könyv	4.00
Fogadalmotétel „Emléklap”50
Teleki Pál emlékfűzet	2.00

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	6.00 (kifogyott)
Kis Magyarok Második könyve	6.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	6.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem ..	5.00

NÉPRAJZI KÖNYVEK:

Balla Péter: A magyar népdal kis tükre	5.00
Muharay E.: Magyar Játékszín	5.00
Volly István: Magyar karácsonyok	5.00

HUNGARIAN BOY SCOUT ASSOCIATION

P.O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Magyar Cserkész

HUNGARIAN SCOUT

A Hungarian youth magazine, published by the Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Charles de Rauch.

Editor: B. J. Kardos.

Printed by New Life Printery, 54 Renwick Street, Marrickville, N.S.W. 2204, Australia T.: (02) 55 6184.

SZERKESZTŐSÉG

669 Burke Road. Hawthorn, Vic., 3122, Australia.
Telefon: (03) 813 1737.

KIADÓHIVATAL

P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026, U.S.A.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália:

Goór György, 26 Loftus St., Pennant Hills, NSW, 2130.

Európa:

Padányi Erzsébet, Brüsselgasse 36/2/19 1160 Wien 16 Austria.

Kanada:

Jámbor Lajos, 3A Leland Ave., Toronto. Ont. M8Z 2X4.

Argentína:

Lindquistné Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs.As.

Brazília:

Piller Gedeonné. Rua das Carpas 58, San Paulo. 04648.

Venezuela:

Nyisztor Sándorné, Aptdo. 68394, Altamira, Caracas 106.

Non-profit Org.
U.S. Postage

PAID

Garfield, N.J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested